

Fata cu șosete de diamant

Mircea Cărtărescu

zveltă ca o pipetă
trece pe bicicletă
fata cu șosete de diamant.
ea are părul de diamant
și fața de diamant
și fustă verde de brocart.
în pulpa de sticlă a acestei fete
se vede săpat un mecanism cu roți
și un piston de argint.
roțile se rotesc
pistonul pompează
și adolescența înaintează
târându-și părul de diamant pe Calea Moșilor.
sub bluza de fildes
sub sânul ce-ntinde-și
boticuri rotunde de diamant
ea are coșite
legate cu lițe
și coastele ei sunt cu totul de diamant.
dar aici, în colivia toracică, ea are un colibri.
la etajul patru al colibriului locuiesc eu.
acum stau la fereastră și mă uit la pomii de mușama.
ce bine e în pieptul ei!
cerul e albastru ca peruzeaua!
norii sunt de plastilină colorată
cum tu, cititorule, poate că n-ai văzut niciodată
(pe tine poate nu te-a iubit nici o fată...)
aicea soarele e de zgârci, luna de porțelan
și până și tractoriștii îl știu pe de rost pe Paul Celan
și până și păpădia și mușetelul
sunt trase de chinezi, cu penelul.
ce fermecată lume! trec prin seară
taxiuri de cleștar și scortîșoară
și printre limuzine se strecoară
fata cu șosete de diamant.
în șoldu-i de sticlă
are o pâclă
de roți dințate și un piston de argint.
roțile se rotesc, pistonul pompează
și adolescența înaintează
târându-și părul de diamant pe Calea Moșilor.